

uznaly, že peniaze, ktoré obžalovaný obdržal za predané vozíky, ku ktorým upotrebil súčiastok u poškodenej kúpených, boli majetkom poškodenej a boli obžalovanému sverené. Ponevác tu nešlo o komisi-onálny pomer, lež o výhradu vlastníckeho práva, táto výhrada nemohla sa vzťahovať na peniaze, ktorých poškodená nemala v dobe výhrady vo svojom majetku, tak že ich ani nemohla obžalovanému sveriť. Nešlo tu tedy ani o porušenie mandátu, ani o porušenie cudzieho vlastníckeho práva, lež o poskytnutie úveru, pri ktorom klauzula o výhrade vlastníckeho práva nemohla mať podľa okolností tohoto prípadu záväznej účinnosti. V čine obžalovaného nie sú obsažené náležitosti skutkovej povahy trestného činu a preto odsudzujúce rozsudky obidvoch nižších súdov sú dotknuté zmätkom podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. Preto bolo treba vyhovieť zmätočnej sťažnosti obžalovaného, z tohoto dôvodu zmätku zrušiť na základe 1. odst. § 33 por. nov. rozsudky obidvoch nižších súdov v celom rozsahu a vyniesť oslobodzujúci rozsudok, aniž bolo treba zaoberať sa ďalšími uplatňovanými dôvodmi zmätku podľa § 384 čís. 9 a § 385 čís. 2 tr. p.

Čís. 4975.

Podalo-li riaditeľstvo štátnych železníc pre výroky obžalovaného, zakladajúce podstatu prečinu zľahčovania podľa § 27 zák. proti nekalej súťaži, jednak trestné oznámenie štátnemu zastupiteľstvu pre prečin šírenia nepravdivých správ podľa § 18 zák. na ochr. rep., jednak oznámenie okresnému súdu pre priestupok nekalej reklamy podľa § 25 zák. proti nekalej súťaži a žiadalo-li v trestnom oznámení štátnemu zastupiteľstvu včas podanom, aby prevzalo zastupovanie obžaloby aj pre priestupok proti zákonu proti nekalej súťaži, treba túto žiadosť považovať za návrh na potrestanie v smysle § 34, odst. 1 zák. proti nekalej súťaži. Nesprávna kvalifikácia činu a okolnosť, že oznámenie bolo podané u súdu, ktorý v tomto prípade nemal oboru pôsobnosti, sú nerozhodné.

(Rozh. zo dňa 10. apríla 1934, Zm IV 625/33.)

Súd prvej stolice uznal obžalovaného V. N., majiteľa autodopravy, vinným prečinom zľahčovania podľa § 27 zák. proti nekalej súťaži, ktorého sa dopustil tak, že na stanovišti autobusov v K., keď dvaja cestujúci vyjednávali so sprievodcom autobusu ČSD o jazde, ťahal ich za kabáty, aby ich odradil od jazdy autobusom ČSD a získal ich pre seba, hovoril, že štát vydiera každého na daniach, že i kožu stiahne, že autobus ČSD nie je spoľahlivý, lebo zajde do priekopy; pri tom ukazoval na noviny »K. U.«, v ktorých vraj bola zpráva, že autobus ČSD sa niekde prevrátil. O d v o l a c í s ú d zrušil rozsudok prvého súdu z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. a sprostil obžalovaného podľa § 326, čís. 3 tr. p. obžaloby s odôvodnením, že súkromý návrh, potrebný podľa § 34, odst. 2 zák. proti nekalej súťaži, bol podaný opoždene, lebo riaditeľstvo štátnych železníc dozvedelo sa o čine

dňa 10. októbra 1931, kdežto verejný žalobca, ktorý prevzal zastupovanie obžaloby, podal návrh na prevedenie stopovania proti V. N. až dňa 23. novembra 1931.

Najvyšší súd o zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva takto sa usniesol: Vyhovujúc zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva z dôvodu zmätku podľa § 385, čís. 1 c) tr. p., súčasne však aj z úradnej moci podľa 1. odst. § 35 por. nov., zrušuje sa rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu a vec sa vracia tomuto súdu k novému pojednávaniu a rozhodnutiu.

Dôvody:

Zmätočná sťažnosť založená na dôvode zmätku podľa § 385, č. 1 c) tr. p. právom namieta, že mylný je výrok odvolacieho súdu, že obžaloba bola v tomto prípade opozdená. Odvolací súd prehliadol, že podľa obsahu spisov tejto trestnej veci riaditeľstvo štátnych dráh v K. podalo o výrokoch obžalovaného dve trestné oznámenia, a to jedno pre prečin podľa § 18 zák. na ochr. rep. priamo u štátneho zastupiteľstva 16. novembra 1931 a druhé trestné oznámenie pre priestupok nekalej súťaže priamo u okresného súdu v K. toho istého dňa. V prvom oznámení sa poukazuje na druhé trestné oznámenie a žiada sa, aby štátne zastupiteľstvo prevzalo zastúpenie obžaloby aj pre priestupok nekalej súťaže. Z toho plynie, že návrh na potrestanie bol podaný u súdu 16. novembra 1931, teda pred uplynutím 6. nedelnej lehoty rátanej od 10. októbra 1931. Nerozhodnou je však kvalifikácia činu jako priestupku podľa § 25 zák. proti nekalej súťaži, uvedená v trestnom oznámení, ani to, že návrh bol podaný u súdu, ktorý nemal v tomto prípade oboru pôsobnosti (viď §§ 90 a 89 tr. p.). Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je tedy dotknutý zmätkom podľa § 385, č. 1 c) tr. p. Avšak najvyšší súd nemohol rozhodnúť vo veci samej, lebo odvolací súd neučinil žiadnych skutkových zistení, ani sa nezaoberal obsahom odvolania obžalovaného, najmä námietkami, že skutkový stav bol neúplne zistený, následkom čoho vyskytuje sa tu prípad 1. odst. § 35 por. nov. Preto bolo treba zrušiť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátiť k novému pojednávaniu a rozhodnutiu.

Čís. 4976.

Ide o materiálny súbeh (súbeh trestných činov), ak obžalovaný, vyvolavši výtržnosť v hostinci, vyhrážal hostinskému zabitím (§ 41 tr. zák. o priest.) a zakročujúceho strážnika udrel sklenicou (§§ 4-II., 6-II. zák. čl. XL:1914).

(Rozh. zo dňa 10. apríla 1934, Zm IV 123/34.)

Najvyšší súd preskúmal trestnú vec proti J. N., obžalovanému zo zločinu násilia proti orgánom vrchnosti atď., a na základe verejného pojednávania, konaného následkom zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu a obžalovaného, vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťaž-